

Nr 398.

Av herrar **Eriksson** i Västbro och **Lindgren**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 170, med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 170 med förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel föreslås i 3 par. 1 mom. a, att till väghållningsdistrikt, vars samtliga vägar övertagits till underhåll medelst vägkassan, skall utgå bidrag med en tiondel av distriktets verkliga kostnad under året näst före det, varunder automobilskattemedlen influtit, för vägunderhåll och vinterväghållning, därvid i nämnda kostnad jämväl inbegripes all förvaltningskostnad, som icke uppenbarligen avser byggande av väg.

Då automobiltrafikens tillkomst i så oerhörd grad ökat och fördyrat underhållet av landsvägarna, att arbetet och kostnaderna härför mångdubblats, anse undertecknade, som hysa den uppfattningen, att ett tilläggsbidrag av automobilskattemedlen av 10 % är för lågt, att de riktlinjer böra följas, som uppdrogos då automobilskatten infördes i vårt land.

Andra särskilda utskottet vid 1922 års riksdag framhöll, att automobiltrafikens hastiga utveckling medfört stora svårigheter att hålla vägarna i ett tillfredsställande skick. På grund av den starka vägslitning, som föranledes av sådan trafik, har det stundom visat sig hart när omöjligt för väghållarna in natura att fullgöra vägunderhållet. Det förslag till omläggning av väghållningen, som framlagts vid 1922 års riksdag, har till stor del föranletts just av de till följd av automobiltrafiken ändrade förhållandena.

Med hänsyn härtill har det ansetts rättvist och billigt, att automobiltrafiken, i gengäld för den ökning av väghållningsbesväret den medför för väghållarna, lämnar ett skäligt bidrag till vägväsendets gagn genom särskild automobils katt.

Till Andra särskilda utskottets yttrande i denna fråga kunna även fogas andra uttalanden, av vilka det otvetydigt framgår, att en enstämmig uppfattning tidigare rått därom, att automobilskattemedlen i första rummet borde användas till ersättning av den merkostnad, som automobiltrafiken förorsakar vägunderhållet. Såväl riksdagen som de sakkunniga myndigheterna insågo redan vid automobils kattens införande den oundgängliga nödvändigheten av att väghållarna kompenseras på ett tillfredsställande sätt för de till följd av automobiltrafiken ökade omkostnaderna för vägunderhållet.

Då det i den kungl. propositionen föreslagna tilläggsbidraget av 10 % av distriktets verkliga kostnad för vägunderhållet icke på långt när täcker väg-

distriktens merkostnader för automobiltrafiken, torde en höjning av det föreslagna tilläggsbidraget från en tiondel till två tiondelar utgöra ett minimum för bestridande av vägdistriktens ökade utgifter till följd av automobilernas vägförstörende inverkan.

Undertecknade motionärer anse sålunda, att det i kungl. propositionen föreslagna tilläggsbidraget av en tiondel är alldeles för lågt och icke står i rimlig proportion till den merkostnad för vägunderhållet som automobiltrafiken förorsakar. Vi hemställa därför,

att riksdagen ville besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag till förordning om fördelning av automobilskattemedel 3 par. 1 mom. a, att det föreslagna bidraget med en tiondel av automobilskattemedlen måtte höjas till två tiondelar, och att vederbörande utskott måtte företaga den ändring i lagtexten, som betingas av ett bifall till denna motion.

Stockholm den 9 mars 1926.

E. G. Eriksson
i Västbro.

And. Lindgren.